

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pre septembra:
Duminică și Joi. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditia foiegi, pre afara la
z. r. poste cu bani zat' prin scrisori francate,
adresate către expediția. Pretul prenumerării
pe anul Sabiu este pre anu 7 fl. v. a.
ar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 90.

ANULU XXIII.

Sabiu 13|25 Novemvre 1875.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 50 pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tierii straine pre unu 12 1/2 anu 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 5 1/2, cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. a.

Austria și Ungaria.

Găsimu în jurnalul „les Debats” dela 14 Novembre, unu articolu care ni se pare ca trage cu claritate totale trăsurile principali ale organizației statului austro-ung. și credem ca este și utilă și amuzantă sa reproducem acestu articolu pentru lectorii nostri:

„Organizația dualistică a imperiului austro ungariu, astfelu cum a fost stabilită în 1867, conține, după cum se scie, trei feliuri de coruri politice deliberante: Delegațiunile pentru afacerile comune ale celor două jumătăți ale monarhiei și regulăza modulu de gestiune are dreptu corolarii trei convențiuni care regulăza raporturile financiare și economice dintre cele două țări. Cea dintâi fizica partea ce Ungaria trebuie să plată pentru cheltuielile comune; cea de-a două determină o dată pentru totu-déună partea sea contributivă pentru serviciul anualu alu datoriei comune; cea de-a treia, care este o complecta convenție comercială și vamale face din cele două țări unu singur teritoriu vamală cu acelă-si tarif, stabilește unitatea monetară, uniformitatea cătoru-va imposite indirecte, conformitatea regulamentelor pentru drumurile de feru, postii, telegrafuri, etc. Actul principalu și cele trei corolarii ale seale care suntu, că si densulu, investite cu formă de lege, constituie unu ansamblu indisolubilu, si fiindu-ca cea dintâi si cea de-a treia convenție nu suntu încheiate de cătu pentru diece ani, compromisul politic, care nu pote sa subsiste elu singuru, n'are elu insusi de cătu totu acăsta durata si trebuie sa fie reînnoită mai nainte de sfersitul celui de alu diecelea anu. Epoca acestei reînnoiri se apropie: cele două guverne și cele două parlamente voru avea sa se ocupe de acăsta în 1877; pentru nisice rezonă speciale inse ele voru trobui sa proceată, chiaru dela începutul anului 1866, la revisuirea convenției comerciale și vamale. Clausa finală a acestei convențiuni dice ca după cinci ani fia-care din cele două părți contractante va avea dreptul sa propui negociațiunii prin care sa se sfatuiesc asupră modificăriilor de introduși în aceste dispoziții, fără că cea-lalta parte sa aiba facultatea sa le refuze. Bazându-se pre acăsta clauza, ungurii au hotărât, la 1873, sa ceară revisuirea. Dupa diferite întârzieri, s'au deschis în fine negociațiuni în acăsta privința, în lună lui Iunie trecutu, între ministrii de finanțe și comerțului ambelor țări; ele urmăzu înca, și cele două parlamente voru începe în curenț discuțiile asupră acestei cestiuni. Afacerea trebuie rezolvată cătu se va putea mai curențu, înca si din cauza cabinetului din Viena trebuie sa-si reînnoiesc tractatele seale de comerț cu diferite puteri europene, tractate espirande să ajunse la terminul lor, si pre care, tractate, nu pote sa le reînnoiesc până ce nu va stă mai întâi cum stau viitorile raporturi comerciale dintre cele două jumătăți ale imperiului.

„Cea dintâi fată, aceea care prezintă unu mai mare interesu pentru strainatate, sesiunea delegațiunilor, s'a închis la 17 Octombrie. Corespondințele noastre vienește ne-aftinut în curențul deliberăriilor lor, și lectorii noștri scu ca rezultatele sesiunii au fostu din totale puncturile satisfăcătoare. Pre de o parte ea a lasat sigurantă ca, cu totale evenimentele care se petrecu în ceteră provinții din Turcia, pacea generală nu va fi turburată; pre de altă, poziția esterioră a Austro-Ungariei și sigurantă ei au fostu asigurate prin votarea midilócelor necesare pentru reînnoirea armării seale. A două fată parlamentară a urmată în data Reichsratului Austriei s'a adunat la 19 Octombrie, și parlamentul unguresc a începutu lucrările seale la 4 Novembre. Până acum desbaterile Reichsratului n'au decătu unu interesu localu, și până la Craciunul elu se va ocupa mai cu deosebire cu discuțiunea bugetelor. Bugetul va fi abordat asemenea în primă linie de

parlamentul unguresc. Dara totul ne anunță ca, în cursul său ulterior, sesiunea celor două adunări va fi foarte animată, ca va avea o importanță excepțională și va aprinde curiositatea generală din cauza gravelor cestiuni, care pre lângă anul nou, voru veni la ordinea dilei.

Se scie ca raporturile politice dintre Austria și Ungaria suntu definite prin acordul său compromisul dela 1867. Actul principalu alu compromisului politic care stabilisce afacerile comune pentru cele două jumătăți ale monarhiei și regulăza modulu de gestiune are dreptu corolarii trei convențiuni care regulăza raporturile financiare și economice dintre cele două țări. Cea dintâi fizica partea ce Ungaria trebuie să plată pentru cheltuielile comune; cea de-a două determină o dată pentru totu-déună partea sea contributivă pentru serviciul anualu alu datoriei comune; cea de-a treia, care este o complecta convenție comercială și vamale face din cele două țări unu singur teritoriu vamală cu acelă-si tarif, stabilește unitatea monetară, uniformitatea cătoru-va imposite indirecte, conformitatea regulamentelor pentru drumurile de feru, postii, telegrafuri, etc. Actul principalu și cele trei corolarii ale seale care suntu, că si densulu, investite cu formă de lege, constituie unu ansamblu indisolubilu, si fiindu-ca cea dintâi si cea de-a treia convenție nu suntu încheiate de cătu pentru diece ani, compromisul politic, care nu pote sa subsiste elu singuru, n'are elu insusi de cătu totu acăsta durata si trebuie sa fie reînnoită mai nainte de sfersitul celui de alu diecelea anu. Epoca acestei reînnoiri se apropie: cele două guverne și cele două parlamente voru avea sa se ocupe de acăsta în 1877; pentru nisice rezonă speciale inse ele voru trobui sa proceată, chiaru dela începutul anului 1866, la revisuirea convenției comerciale și vamale. Clausa finală a acestei convențiuni dice ca după cinci ani fia-care din cele două părți contractante va avea dreptul sa propui negociațiunii prin care sa se sfatuiesc asupră modificăriilor de introduși în aceste dispoziții, fără că cea-lalta parte sa aiba facultatea sa le refuze. Bazându-se pre acăsta clauza, ungurii au hotărât, la 1873, sa ceară revisuirea. Dupa diferite întârzieri, s'au deschis în fine negociațiuni în acăsta privința, în lună lui Iunie trecutu, între ministrii de finanțe și comerțului ambelor țări; ele urmăzu înca, și cele două parlamente voru începe în curenț discuțiile asupră acestei cestiuni. Afacerea trebuie rezolvată cătu se va putea mai curențu, înca si din cauza cabinetului din Viena trebuie sa-si reînnoiesc tractatele seale de comerț cu diferite puteri europene, tractate espirande să ajunse la terminul lor, si pre care, tractate, nu pote sa le reînnoiesc până ce nu va stă mai întâi cum stau viitorile raporturi comerciale dintre cele două jumătăți ale imperiului.

„Lectorii noștri scu ca, din cauza unei neconveniente reale recolte si din alte cause, despre care amu vorbitu adeseori, Ungaria a cadiutu în nisice mari incurcări financiare si luptă de cătu-va cu unu deficitu considerabilu. In perioada loru, ungurii se agăta-

de convențiunea comercială și vamala care i legă cu Austria, si credu ca acăsta convenție lează interesele loru si speră sa obtiene, prin revisuirea ei, nisice condiții mai avantajoase si proprii sa ardice situatiunea loru financiară. Tiéra esențialmente agricola, Ungaria aterna naturalmente spre liberul schimb. Ungurii se plangu ca platesc de geabă unu tributu industriei austriace, protegiata de nisice drepturi pre care ei le gasesc prea radicate, pre cându după ei, comerciul celu liberu său celu putienu o micsiorare considerabilă a acestoru drepturi le-aru permite sa cumpere mai eftinu produsele fabricelor străine si sa esporte, in schimb pre o scară intinsă, produsele naturale ale pământului loru. Unu altu grievu alu ungurilor este formulatul astfelui: ei dicu ca cumperandu oreacă produsuri austriace care suntu supuse la imposta de consumație si care intra liberu in Ungaria, ei platesc tesaurovui austriac ceea ce aru trebui sa revie cu mai mare dreptate tesaurovui unguresc, si reclama restituirea părții corespondente a acestoru imposta. Apoi ei gasesc ca industria austriaca nimiceste industria austriacă nascentă la Ungariei, si s'au ivit printre densii opinii după care stabilirea unei linii vamale între cele două țări aru fi mai avantajosă pentru Ungaria decătu uniunea actuală; căteva ramuri ale industriei naționale s'ară vedă cu modulu acestă protegiate contră concurenței austriace, si de alta parte venitul vâmilor aru alimentă tesaurovui săracit si aru contribuvi sa umple deficitul. Dara nici acă nu se oprescu grievurile si pretensiunile magiarilor. Desi ei nu contribuesc decătu cu 30% din cheltuielile comune, cu totale ca se bucura, după principiul de paritate, ba-sa compromisul, de jumătate, de 50% din influența politica in monarhia, ei consideră acăsta parte a sarcinilor că prea onerosă pentru densii si nu-si ascund dorința ce au de a o vedă micsiorandu-se la reînnoirea compromisului. Unii paru inca a crede, ca fără acăsta micsiorare, Ungaria nu va putea reuși nici odată sa scape de deficitu.

„Acestă diferență pretensiuni ale ungurilor escita in Austria o viuă oponție care se manifestă mai cu séma cu o ore-care violentă in presa si prin intrunirile politice. Se dice pre acă, ca cererile unguresci, suntu nu numai esagerate, dară inca cu totul neadmisibile; se striga ca Austria este esplotată de Ungaria, se acusa magiarii ca suntu egoisti preteze totale mesurile, ca voiesc sa scape din incurcăturile loru cu pagubă Austriei si ca voiesc sa o facă pre acăsta sa platesc peccatele financiare ale tuturor ministerelor care s'au succedut la Pestă dela 1867 si până astăzi. Décă cei din Ungaria suntu in genere mai aplecati spre liberul schimb si esportație, in Austria, din contra dela crizei din 1873, se manifestă o forte mare miscare protectionista; prin cercurile industriale austriace care continua a suferi de efectele crizei nu se vede decătu in creșterea drepturilor existante. Într-unu cuvenit, decă cine-va urmăzu polemicile cele ardiende, luptele de condeiu si de cuvinte care se dau de ambele părți pre acestu teren, crede a vedea ivindu-se între Austria si Un-

garia un antagonism economic si politicu asemenea aceluia care se produsese in America intre statele dela sudu si acelea dela nordu.

„Acăstă fiindu situatiunea, naturalmente ca fia-cărui a il vine in gandu intrebarea de că promisul din 1867, decă organizația duală cu afacerile comune pentru ambele sele jumătăți va putea sa resiste la acăstă oponție a intereselor si a tendințelor, si sa fia menținată. Acăstă organizație nu este de sigură o organizație perfectă si teoretic este ireprosabilă; in se este singură combinăție practica aplicabilă conditiunilor date ale imperiului Habsburgilor. Ea a datu probe, ca funcționă într-unu mod satisfătoriu de optu ani; a suspendat curșul neconvenționalu experimentării politice care o succedaseră. In intru, ea a asigurat unu regulat alu afacerilor; in afara, a permis Austriei sa-si conserve positiunea sea de putere mare pastrandu unitatea armatei, a diplomatiei si a comerciului. Ea s'a menținut până acum prin conciliare si prin concesiuni mutuale, prin spiritul politicu alu ungurilor, prin moderatia si trebuie sa adaugă, o ore-care descuragiare si resignație-a germanilor, prin concursul celu folositului alu polonesilor, prin slabiciunea si discordia oponției slave. Pută ea ore sa iesă neatinsă din încercarea decisiva care o astăpta? Compromisul din 1867 fi-a elu confirmat, si decă nu stabilitu pentru vecinie, celu putienu reînnoit pentru alu doilea periodu?

„Nu credem ca ne vomu hăsardă multu respundiendu într-unu mod afirmativ la aceste intrebări. Ni se pare ca compromisul nu este într-unu pericol mare, si sprințim acăstă opinie, mai întâi, pre conditiunile naturale in care se află Austria-Ungaria. Nu numai istoria mai multor secole dă si chiaru în sensu natură, positiunea geografică, cursurile de apa, etc., au formatu între aceste două țări nisice legături durabile care, cu o prea mare greutate se voru putea sfătua. Austria si Ungaria depăndă ună de cea-lalta si nu voru putea prosperă ună fără cea-lalta. Ele potu avea pentru momentu interese contrare, dară aceste interese nu se escludu absolutamente; este totu-déună usioru cui-va sa le concilieze, sa le puie in armonia, căci, din punctul de vedere economic, cele două tineruturi se complectă unul pre cela-laltu. Austria gasesc in Ungaria, principalul, celu mai apropiat si celu mai mare debusie pentru industria sa; Ungaria posedă in Austria unu târgu comodu, totu-déună deschis, totu-déună asigurat pentru produsele sele naturale, si are afara de acăstă trebuita de capitalurile austriace. Din punctul de vedere politicu, cele două țări nu potu trăi ună fără cea-lalta. Austria fără Ungaria aru incetă de a mai fi o putere mare si aru deveni o anexă a Germaniei; Ungaria, separată de Austria, nu va fi nimicu de densă, si nu aru putea, in orice casu, sa ocupe de cătu o positiune subalterna, putienu diferita de aceea a Romaniei; ba chiaru existența sea politica aru fi mai putienu garantată că aceea a principatelor dunarene. De aceea dării noi credem ca, cu totale neînțelegerile momentane, cele două țări

voru trebuí sa se unescă, pentru că sa păta mentine unitatea loru atât pre terimulu economicu cătu si pre acel'a politicu." "Tr. Carp."

Scirea, ca ministrul de externe alu Romaniei Boerescu va dimisiună, se adeveresce. Demnul ministru, care a aperatu interesele statului român cu pricepere si energia, se retrage dela postulu seu din cause inca necunoscute publicului. Densulu e inlocuitu in modu provisoriu cu ministrul de interne L. Catargiu.

Corespondentul lui „Times“ scrie din Mostaru :

Avendu ocaziunea de a discută cu Server-pasi'a condițiunea provincialoru insurgente, suntu convinsu ca comisariulu imperialu otomanu este forte departe de a intielege adeverat'a stare a insurectiunei si mesurele de luatu spre a ajunge la o pacificare. O conversatiune ce amu avutu cu membrii comisiunei consulare me confirma in opiniumea ca Pórt'a este incapabila atât de a intielege cătu si de a resolvă dificultățile.

Diuariulu „le Danube“ din Vien'a scrie : „Déca suntemu bine informati, la ministeriulu afacerilor straine s'ar fi lucrându cu activitate la redactarea definitiva a proiectelor de reforma, pre cari contele Andrassy le-a preparat pentru provinciele crestine a Portiei. Program'a ministrului aru cuprinde o adeverata autonomia administrativa, sub autorităti crestine. Remane a se scăi, care este succesulu rezervatui acestui programu. De alta parte se afirma ca tōte documentele strinse de consuli la Mostaru au fost date contelui Andrassy.

Dietă Ungariei.

Budapest'a in 13 Novembre n. 1875. Dupa ce se substernu mai multe petituni si intre altele proiectulu ministrului de culte relativu la inspectorii scolari, cas'a representativa trece la ordinea dilei. In desbaterea generale asupr'a bugetului ia mai intai ceventulu.

Dep. F. Ragályi, care polemisandu contra lui Hegedüs si a ministrului de finanțe respinge bugetulu fiindu-ca

acest'a nu semnifica decătu stōrcerea totale a clasei posesore de pamant. Bugetulu e unu punctu periculosu in politic'a tieriei.

Ios. Balegh discuta in detaliu defectele justitiei nōstre. Un'a dintre causele principali ale reului se afla in sistemulu birocraticu, prin care judecatoriele se ingramadescu cu lapalie, asiā incătu nu potu corespunde adeveratei loru menitiumi. Ce privesce bugetulu, oratorulu lu primeșce cu limiste, căci arata unu progresu fatia de bugetele anterioare.

Sig. Borlea. Pâna vomu poté fi pusi in placut'a positiune de a publica întręga vorberea d-lui Borlea, lasam su urmeze aci unu scurtu estrasu, pre care lu afflāmu in reportulu diuariului „Tageblatt“ din Sabiu si unde se dice: „Romanulu Borlea, tribunulu poporului, pronunciă nisice adeveruri amare dicandu, ca sub darurile guvernului actualu comerciulu si industri'a nu se mai bucura de nice unu creditu si pentru aceea suntu espuse la capriciulu usurarilor. Acei economisti, cari mai nainte lucrau cu cāte dōue grape, se asociéza astadi cu vecinii loru si imparechiéza cāte dōue vaci slabe, că sa semene si se prepare secerisiulu, ce este dejă pumnoratu de cătra esecutorii guvernului actualu. Apoi ce egale indreptatire este intre altele aceea, candu dreptate nu se poate face in alta limba, decătu numai in cea maghiara, candu incusatului nu i este ertatu nice baremi a se aperă in limb'a sea si astufeliu a-si perde dreptulu numai din acăsta causa, si candu resolutiunile si sentintiele se croiescu numai in limb'a maghiara, asiā incătu bietulu omu dela sate de multe ori si in multe locuri nice amblanu cu merinde in traista nu-si gasesce omulu, care se descopere drepata ce este ascunsă sub accentele limbei statului.

La organizarea judecatorielor u s'apusu condițiunea, că celu ce va competă dupa vre-unu postu de jude, se scie bine limbele ce se vorbescu de poporatiunea tienutului respectivu, unde densulu voiesce a fi aplecatu, astadi inse ministrulu de interne calca legea si provoca pre comunitati, că sa se folosescu numai de limb'a maghiara in tōte harthiele loru cătra judecatorie. Chiaru si in Turci'a suntu auctoritatile judecatoresci si admini-

strative indetorate a-si publică edictele cătra poporele neturcesci in limb'a naționale a acelor'a, la noi inse sub domnia guvernului liberalu nu se intembla acătu. La noi se oprescu prin ucasuri chiaru si manualele de instructiune, cari nu dicu ca numai ungurii au dreptu de suprematia, iera celealte popore au numai se asculta de comanda, se muncescă si se plătescă.

G. Baussnern nu vede nice o desobire intre bugetulu de acum de cele de mai inainte, pentru ca si bugetulu actualu ne arata unu deficitu insemnatu, si acum se folosesc simplulu medilocu de a urca contributiunile si de a face datorii. In fondu bugetulu substernu este o editiune parte indreptata, parte stricata a bugetului presentat de cabinetulu Bitto-Ghyczy. Pentru ce dara crisia de cabinetu, inscenarea fusiunei partidelor, déca tōte sperantile impreunate cu acătu suntu zedarnice? Se dice ca s'au esecutatu nouele legi de contributiune, s'au crutiati pâna la extremu si cu tōte aceste situatiunea financiale e acuta, dări noue si unu nou imprumutu suntu neaperat de lipsa. Cum sa ne splicămu acestu resultatul trist?

Oratorulu arăta apoi, ca statulungurescu vediendu la 1867 realizata independintia sea a voită sa intre deodata in cerculu statelor culte a-pusene si spre acestu sfersitu i-a lipsit puterea naționalu economica. Ungaria e unu statu agriculturalu, n'are nice o industria mare, comunicatiunile suntu insuficiente. E lipsa de puteri fisice si spirituale, de o cultura poporale generale, stāmu inderetrulu statelor apusene Tiér'a e abundanta in tesauri naturali, dara nu suntu puteri spre a-i exploata. Si ce e mai reu, n'avemu tempu, căci ne intetiesce lipsa si trebuije ajutoriu grabnicu, si fără tempu de ajunsu, fără puteri — impreunate cu inteligenția — nu vomu puté exploata isvōrele nōstre. Avemu trebuinta de puteri straine, n'avemu bani, pentruca ori-ce venită se consuma de masin'a statului.

Tōte aceste provinu de acolo, ca amu pornită pre o cale gresita, ca ne amu pretiuită prea multu si astufeliu neacomodandune tempului amu luatu asupr'a-ne mai multu decătu putem suportă si tōte proiectele gu-

vornului au stigm'a zedarnicie. (Neliniște in centru.)

Guvernul actualu inca nu scăi ce sa incépa decătu se urce contributiunile si se faca datorii. Ori ce guvernul pasindu pre acătu cale trebuie sa cada.

Numai un'a din dōue mai e cu putintia. Séu sustienemu masin'a statului in concepiunea gresita si esagerata, care in urma ni va face se nu mai putemimplini de obligamentele nōstre, séu vomu reduce spesele ce le cere statul. Tertium non datur.

Aici nu ajuta reducțiunile realizate in cadrul bugetului de adi, se cere o schimbare de sistema, care sa se execute cu seriositate. Oratorulu, afla o unica cale sigura ce duce la mantuire: restrangerea, lasarea institutiunii de statu, pâna ce vomu puté aduce in echilibru venitele cu erogările. Se va puté face obiectiunea, ca prin acătu se periclită esistintia statului. Oratorulu replica, ca se pagubesc dōra statul Ungariei, déca vomu ave numai 5 ministerie si vomu reduce spesele honvedime cu 3 1/2 milioane? Din contra statul castiga putere spre a se pregăti de sublim'a se amisiune. Déca diavolul puterei mari nu dispare, atunci e de temutu, ca Ungaria fiindu trantita iera, se va dice: Magyaroszág volt, de — nem lesz!

Ce se atinge de planurile ministrului de finanțe, aceste arata in modu pozitivu numai urcarea contributiunei; tōte cele-lalte suntu numai politica conjecturale. Guvernul face tōte optima fide, dara fără nici unu succesi.

Relativu la cestiunea vamale si comerciale guvernul observa o tacere nejustificabila, pre cāndu dupa parerea oratorului tiér'a, care astăpta mari resultate dela rezolvarea acelor cestiuni, e indreptatita sa céra deslusiri.

In urma oratorulu dechiara ca nu primesce bugetulu de basa la desbatere speciale.

Dep. Bujanovici: Din tōte părțile, in cuventulu prea inaltu de tronu si in desbaterea adresei s'are relevatu, ca trebuije sa se faca reforme pre tōte terenurile vietiei de statu, déca voim, că esistintia Ungariei că statu sa fia asigurata, creditulu ei consolidat si buna starea ei sa prospereze. Guver-

lula intre cei ce facu fapte bune si cei ce facu rele.

In Vs. 20 prin ἐλέγχειν (a mustră) este inchipuita mustrarea publică, care lucră reu, pâna atunci, pâna cāndu reulu are potere asupr'a lui. Cu tōte acestea nu se denegă posibilitatea indreptării spirituale si a susceptibilității pentru lumina — nu vine la lumina — nu intempina lumina cu susceptibilitate, din consideratiune că sa nu se mustre pentru faptele sele. — că sa nu se vedăsca lucrurile lui. Terminulu „vedésca in originalu lu avemu“ ἐλέγχδη dela ἐλέγχειν = a despretiu, a lepadă, de comunu: a reproba, a dovedi (ce-va de reu) a infruntă, a mustră, a pedepsi. In test. nou, verbulu ἐλέγχειν in versiunea rom. este tradusu parte prin a mustră: Ioanu 8, 46. 16. 8. I Corint. 14. 24. II Tim. 4, 2. Iacobu 2, 9., carele este — la a dojeni Luc'a 3, 19. parte prin a certă: Mat. 18, 15. I Timot. 5, 20. Titu 1, 9. 13 2, 15. Evrei 12, 5. si parte prin a defaimă: Efes. 5, 11. si a umili Apoc. 3, 19; parte in fine cu a vedē. Ioanu 3, 20. 8, 9. carele din urma in ambe locurile este reu nimerita. Versiunea mai buna in aceste dōue locuri mis'aru paré cu a mustră.

Ca versiunea cu a mustră in acestu Vs. este mai buna decătu cu a vedē, se vede din insusi intlesulu, carele lu afflāmu mai usioru din compararea Vs. 20 cu 21 in cari se trage para-

FOISIÓRA.

Studii escegetice.

Sectiunea II-a.

C A P U II—IV.

Cele dintănu minuni a lui Iisus in Galile'a, Samaria si Iudei'a.

(Urmare.)

Vs. 19. Judecat'a (χριστος) din acestu Vs. se refera la se va osendi (χριστεῖν) si osendit'u este (χέχρισθαι) din Vs. 18. avendu mai multu insemnarea de „condamnare“, osendire. Aci se espune cau'sa condamnării, facându o fina alusiune la 1, 4. 8. seqq. ca lumen'a etc... din acăsta causa urmăza judecat'a. (Iudecat'a Vs. 18 Nr. 2 a rezultatul judecat'a Nr. 1, 6. pentru ca acătu, hotarirea ómeniloru pentru bine séu reu, se arăta apriatu in: si au iubitu intunereculu mai vertosu decătu lumen'a). — Sub lumen'a se intielege, lumen'a adeverului (1, 4. 8 seqq.) Iis. Christosu, intunerecu: contrariulu adeverului; minciun'a, eroarea, peccatul că Rom. 1. 21. 25.; si fiindu ca peccatulu retacirea cu voi'a dela calea cea adeverata, iubesc intunereculu — fisice luatu —: asiā sub intunereculu se intielege intunereculu moralu si fisicu. au iubitu intunereculu mai vertosu de cătu lumen'a — nu este a se intielege ca au iubitu lumen'a, dara decătu lumen'a au iubitu mai multu intunereculu, ci: iubindu intunereculu, au uritu lumen'a. Acătu se

văde atăfu din Vs. 20. cătu si din 12, 37. 40. si din condamnarea lui Iis. prin evrei. Se va replică pote ca se intielege prin mai putienu o parte mica din lume, invetiacei sei, si prin mai multu partea cea mare, mass'a. Replicarea acătu cade de sine, căci facia cu Iis. cu lumen'a, despre carea este aci vorb'a, este pusa lumen'a (că si in 1, 5.) representata prin poporulu evreiescu, că poporulu alesu alu lui Ddieu, si că poporulu, in mijlocul căruia Iis. — si indeplinesc marea sea missiune (1, 10. 11.) Poporulu evreiescu, că representantele lumeni a tuturor poporelor, prin reprezentantii sei, uresce pre Iisusu, lu conduce la Golgotha; căci precum in tempulu de fatia, că in tōte tempuri, intelligentia, fruntasii unui poporu conducu de stinele lui, lu representa in afacerile lui: astufeliu la evrei, fruntasii, carturarii si fariseii, boierii némului au reprezentat pre poporu facia cu Iisusu, si cāndu a fostu la opiniunea poporului (sentintia), acest'a a confirmat ur'a conducatorilor sei strigându sa se restigneșca!

Lumea, punendu-ise inainte de o parte lumen'a, de alta parte intunereculu, că dōue elemente heterogene, contrarie, a alesu intunereculu, si a respinsu lumen'a; — pentru ce? — pentru ca faptele ei (a omenimel) erau rele: moralulu ei (faptelele interne si externe) era in consonantia cu intunereculu, si că moralulu ei sa nu se vedăsca sa nu iesa la lumina (Vs. 20),

au uritu lumen'a, au respins'o: au persecutat'o.

Vs. 20. seq. totu celu ce lucrăza. In acătu constructiune este cuprinsu fia-care, care lucră reu, pâna atunci, pâna cāndu reulu are potere asupr'a lui. Cu tōte acestea nu se denegă posibilitatea indreptării spirituale si a susceptibilității pentru lumina — nu vine la lumina — nu intempina lumina cu susceptibilitate, din consideratiune că sa nu se mustre pentru faptele sele. — că sa nu se vedăsca lucrurile lui. Terminulu „vedésca in originalu lu avemu“ ἐλέγχδη dela ἐλέγχειν = a despretiu, a lepadă, de comunu: a reproba, a dovedi (ce-va de reu) a infruntă, a mustră, a pedepsi. In test. nou, verbulu ἐλέγχειν in versiunea rom. este tradusu parte prin a mustră: Ioanu 8, 46. 16. 8. I Corint. 14. 24. II Tim. 4, 2. Iacobu 2, 9., carele este — la a dojeni Luc'a 3, 19. parte prin a certă: Mat. 18, 15. I Timot. 5, 20. Titu 1, 9. 13 2, 15. Evrei 12, 5. si parte prin a defaimă: Efes. 5, 11. si a umili Apoc. 3, 19; parte in fine cu a vedē. Ioanu 3, 20. 8, 9. carele din urma in ambe locurile este reu nimerita. Versiunea mai buna in aceste dōue locuri mis'aru paré cu a mustră.

Ca versiunea cu a mustră in acestu Vs. este mai buna decătu cu a vedē, se vede din insusi intlesulu, carele lu afflāmu mai usioru din compararea Vs. 20 cu 21 in cari se trage para-

nulu actualu s'a supusu acestei probleme si prim'a sea fapta insemnata in privint'a acésta este bugetulu ce l'a substernutu, pre care cas'a va trebuí sa-lu esamineze fără preocupatiune spre a se convinge, déca guvernul a mersu pâna la marginea estrema a crutiarei ? déca in respectulu preliminariului venitelor nu s'a perdu cum-va in ilusiuni, cari se resbunara atâtu de amaru ? déca suntu justificate proiectele lui relativu la urcarea venitelor din punctulu de vedere alu stârei nôstre materiali ?

Oratorulu deduce din o compariu a venitelor preliminate cu cele constataate prin computurile finali din 1874 óre-care temere, ca venitele din preliminariu nu voru incurge.

In cadrulu sistemei actuali guvernului a facutu crutiari fără de a se cugetă, ca prin acésta ne va face sa semtimu defectele sistemei si mai tare. Nu marimea erogatiunilor este reulu principalu. Spesele administratiunei in sine nu suntu chiaru mari, dara trecu preste mesura, servindu numai la sustienerea unui sistem inechitit ce nu mai corespunde postulatelor tempului actualu si intereselor cetatienscii. (Aprobare in drépt'a estrema).

Se dice ca justiti'a e rea, ce e dreptu ea are defecte, s'a infiintatu prea multe tribunale. Bine, sa se reduca numerulu loru, dara in locu de acésta se facu experimenturi la personalulu ajutatoriu, la requisitele de cancelarie, prin acésta justiti'a se face si mai rea, se micusioréza in modu indirectu venitulu statului. Se cauta locul reului in statulu judecatorilor, cari suntu buni cá si pre aiurea. Reulu inse jace in procedur'a civila cea rea, in lips'a de lege materiale. Sa se delature aceste defecte si justiti'a de acum inca va fi eftina. (Aprobare in oposit, dreptei.)

Oratorulu desaproba institutiunea inspectorilor scolari, care in locu de a fi straformata au scadiu stipendiele de statu — cele mai rentabile institutiuni — cu 10,000 fl.

Nu pentruca despretuesce crutiarea a insiratu oratorulu aceste exemplu. Trebuie a se introduce o reforma a sistemei intregi de administratiune, sa se reduca numerulu ministerielor, sa se simplifice contabilitatea, sa se denumescă oficialii comitatensi etc. Mai

departe oratorulu dovedesce, ca comisiunea financiale s'a perdu in ilusiuni la statorirea preliminariului.

Incâtu despre planurile natiunalu economice ale guvernului, velulu ce le acopere este nepetrundibilu si totusi depinde dela o fericita resolvare a acelor'a viitorulu Ungariei. Oratorulu neafandu nice o garantia in directiunea politica a ministerului, respinge bugetulu. (Aplausu in ambele opositioni).

Pulszky, infantele teribilu din cét'a liberale, intorcendu-se mai intâiu contr'a antevorbitoriu obseva, ca acest'a a pronunciati căte o idea ce merita atentiu, macaru ca majoritatea din camera trage alte consecintie din deslusirile lui. E paguba, ca antevorbitoriu nu a pasit contra espunserilor lui Baussnern, căci castigă a probarea casei, dara se pare ca oposițiunile nu-si conturba cercurile. Cestiunea contributiunei, dupa parerea oratorului, nu se poate aduce in legatura cu cestiunea natiunalitătilor. Deput. Bausnern a facutu conclusiuni logice, inse premisele sele nu le poate primi nice unu patriotu, care doresce existint'a statului ungurecu din inima. Ide'a politica, ascunsa la Bassnern in cuventulu restrinđere, nu o va aproba nice o partida ungurésca. Ungaria nu va sacrifică din pusetiunea sea că statu nice o iota. Oratorulu combate si pre Borlea, despre care dice ca n'a descris situatiuni ci a esprimat numai semtieminte si inca de acele, cari nu suntu cu putintia la noi.

Oratorulu combate si argumentatiunile oposițiunei dreptei si termina cu declararea, ca primesce bugetulu, pentruca are incredere in guvernul, ca acest'a va vindecă morbulu.

Kapp imputa antevorbitoriu ca a presupusu despre Baussnern unele lucruri, la cari acest'a nu s'a cugetatu si pre cari nu le a esprimat. Oratorulu respinge bugetulu.

Ales. *Csanády* se indrépta in discursulu seu contra ministrului presedinte schitiandu tota carier'a politica. Bugetulu nu-lu primesce, fiindu oratorulu de firm'a convictiune, ca Ungaria va trebuí sa piéra, déca nu voru incetă afacerile comune.

Ministrulu presedinte *Tisza* se ocupa in replic'a sea mai multu cu combaterea parerilor pronunciate de

antevorbitori. Noi relevâmu numai aceste:

Dlu primu ministru *Tisza* declara, ca nu este responsabilu pentru ideile sele, decât patrui, regelui si consintintiei sele. Natiunalitătilor nu li contesta drepturile, nice n'a emis vre-unu ucasu către ele, ci numai le-a svatuitu, că in interesulu propriu sa se folosesc de limb'a magiara, care pretutindenea e cunoscuta. Si provocarea d-sele a avutu bune resultate, pentru aceea se supera dlu Borlea. — D-sea nu vrea sa faca economia cu reducerea ministerelor, cari au destul de lucru in interesulu tierei, nice nu vrea sa aiba oficiali denumiti la administratiune, de óre-ce aceia costa bani si statul n'are bani; apoi afara de acésta s'a vediutu pre tempulu absolutismului si alu provisoriului, ca ce platescu oficialii denumiti.

4) comisiunea scolaria de 5 membri. Presedintele anuncie mai departe, ca in decursulu pertractarilor va mai propune instituirea a două comisiuni speciale si adeca un'a pentru regula-re archivului, iera alt'a pentru reformarea statutului agrariu.

X Cursulu supletoriu

tenutu la Brasovu dela 1—18 August 1875.

(Urmare.)

2. Poruncile sa se dea că niscesc invetiaturi, dupa cari au sa-si indreteze elevii faptele loru; dara sa nu le repetă invetiatoriulu la tota vorba. Audiendu copii un'a si aceeasi porunca prea desu din 'gur'a invetiatoriului se dedau cu ea, că cu o vorba obicinuita; 'si uita de insemnatatea ei; iau in fine că pre o vorba gola si nu mai punu pretiu pre ea — apoi firesc ca ne mai luandu-o in séma nici ca mai cugeta a o pază.

3. Cá sa pote face inv. pre elevi, sa pazescă poruncile, ce li le-a datu, are mai intâiu sa faca deosebire intre copii si intre baieti (= elevii scolii de repetiție).

Copii nu potu inca intielege legea scolastica cea scrisa; asiá dara acésta este pentru baieti, respective pentru elevii scolii de repetiție. Legea pentru copii este invetiatoriulu insusi.

Si fiindu ca copii nu se interesează de locu despre ceea ce nu intielegu; sa-i faca dara inv. mai intâiu, sa intieléga porunc'a, ce li o da. Copilul intielege biné, déca se convinge si se poate convinge mai bine, déca simtiesc. Dreptu acea sa se folosesc inv. de ocasiunea, prin care va poté face pre copii, sa simtiesc, ca ei au lipsa de ajutoriulu altor'a; ei suntu neputinciosi, prin urmare au lipsa, sa fia condusi de mai marii loru; ce le-a poruncit densulu sa faca, a fostu bunu si folositoriu, si dela ce i-a opriu a face, era in adeveru fapta rea si vatematória, care le aru fi adusu nefericire, déca o aru fi seversitu.

Prin acésta voru află si voru simtii copii, ca le merge mai bine, déca asculta de mai marii loru, că déca urmăza vointie loru orbesce. Astfelui voru capetă copiii incredere in voint'a invetiatoriului si se voru simti fericiti, a fi condusi de densulu si alu ascultă.

lui Ioannu, amu fi necesitat a conce-de; pentru ca Iis. că judeu dupa datin'a religioasa a judeiloru trebui'a sa-si faca acésta datorintia pre carea insusi o confirmă dicându la Mat. 5, 17: „sa nu cugetati ca amu venit sa stricu legea său prorocii, n'amu venit sa o stricu ci sa o plinescu.“ —

Déca inse chiaru asiá de tare ne arde la talpe, de voim cu ori ce pretiu a scí si caus'a pentru carea evangelistii sinoptici nu amintesc activitatea lui Iisusu in Ierusalimu, pre Nicodimu si Lazaru (celu din Bethani'a,) acésta ne fiindu notata nici de evangeliisti, si nici de săntii parinti; nu o putem află de cătu in modu rationalu, — subjectiv — Dela mine vorbescu. —

Precum ascultatorii lui Iis. (poporul evreiescu in genere) se impartiau in două caste: in poporul simplus, necarturariu dela tiéra, si in carturari (preoti leviti, archierei, boieri etc.) cu centrulu in Ierusalimu: astfelui doctrinele lui Iisusu, au fostu si au trebuitu sa fia acomodate acestor două caste ale populatiunei evreiesci.

De ací de o parte: doctrinele popularie, exemple, parabole, la cari poporul dupa natur'a si capacitatea sea este numai passivu, Iis. că invetiatori activu; de alta parte: doctrinele in sensu mai inaltu, custatōrie din dispute asupr'a scripturei, la cari carturarii iau parte activa provocatorie. (Va urmă)

31.); ba, ceea ce nu concedu, cându ar' fi fostu Iis. numai singuru cu Nicodimu, — asiá de departe se fia fostu Iis. de Ioanu evang., de invetiacelulu seu celu mai iubitu si mai intimu (pre carele lu vedem culcatu pre sinulu lui Iis. 13, 23) incâtu se nu-i fi potutu comunicá acésta convorbire? Acésta nu credu se o pote séu se aiba curagiulu cine-va a o sustienea.

b) Ca acésta scena nu ocura la Sinoptici, si că la acest'a Nicodimu e necunoscutu, nu este nici o causa carea sa ne indreptăiesca a suspitioná evangeli'a lui Ioanu. Déca amu luá acésta de cinoxura, atunci toté patru evangeliele aru trebuí respinse, căci nici sinopticii, pre lângă tota uniformitatea loru, nu raportéze toti intr'o forma tota evenimentele; si la ei aflâmu o scena descrisa de unulu si trecuta cu vederea de ceilalti doi, séu un'a scrisa de doi, si neamintita de alu treilea precum, ceea ce aflâmu la Luc'a 21, 1. — 4 si Marcu 12, 41 — 44 la Mateiu lipsesce; asemenea ce ne naréza Mat. 20, 20 = 3. Marcu 10, 35 — 40 lipsesce la Luc'a, si ce aflâmu la Luc'a 9. 51. — 56. 16, 19 — 31 lipsesce la Mateiu si Marcu, si multe altele inseminate de unulu séu doi, si trecute cu vederea de ceilaltri doi séu de alu treilea. Sc respingu pentru acestea evangeliele? nu! ele se suplinesc un'a pre alt'a! Si in ce raportu stau sinopticii intre sine, in acelu raportu sta si Ioanu către Sinoptici. Nu numai pre

Nicodimu, nu-lu amintiesc Sinopticii, dara nici invierea lui Lazaru, si preste totu activitatea lui Iisusu in Ierusalimu o retacu mai de totu, multiamindu-se din punctulu loru de vedere numai cu pasc'a ultima, si descriindu cu deosebire activitatea din Galile'a. Acestu de fectu alu evangelielor sinoptice'lu suplinesc ce Ioanu, fiindu constatatu ca elu a scrisu evangeli'a in urm'a sinopticilor (vedi introducere Nr. 2). Si cum ca Ioanu a cunoscutu scrierile (evangeliele) sinoptice, si că pre a sea a scrisu-o spre intregirea acelora dovedesce atâtu istoria (vedi introducere r.n 1) cătu si insasi evangeli'a sea a se vedé cu deosebire 18, 40. carele este in strinsa legatura cu Mat. 27, 16 — 22 Marcu 15, 6 — 12, si nici ca se intielege fără ajutoriulu loru, de unde se vede ca e dependenta, e in legatura cu acelea si 20, 30. unde se constata ca suntu inca multe semne, cari facute de Iis. nu s'a scrisu in acésta carte (Evangeli'a,) denu a se intielege ca acele, de si nu toté, dara o mare parte suntu scrisse de sinoptici. — Caus'a, ca sinopticii nu amintiesc nici pre Nicodimu si nici invierea lui Lazaru, nu putem se o atribuim nescintie loru; ei au scintu si despre activitatea lui Iisusu in Ierusalimu, si totu nu o descriu. — Ca Iis. a fostu mai de multe ori, la mai multe serbatori in Ierusalimu, si ca prin urmare acolo inca si-a desvoltat activitatea sea, chiaru si cându n'amu avé Evangeli'a

